

בש"פ 2597/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2597/22

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העוררת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי לנוער
בירושלים מיום 13.4.2022 במ"ת 50321-07-21
שניתנה על ידי כבוד השופט ר' וינוגרד

תאריך הישיבה: י"ג בניסן התשפ"ב (14.4.2022)

בשם העוררת: עו"ד עודד ציון

בשם המשיב: עו"ד מיכאל עירוני

בשם משפחת המנוח: עו"ד איתן להמן

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי לנוער בירושלים, מיום 13.4.2022, במ"ת 50321-07-21 (השופט ר' וינוגרד), שבגדרה הורה בית המשפט המחוזי לאפשר למשיב לצאת מהמעון הנעול "גילעם" (להלן: המעון), בו הוא

עמוד 1

שוהה במסגרת חלופת מעצר, כדי להשתתף בליל הסדר עם משפחתו בעכו.

2. המשיב, יליד שנת 2003, הואשם בעבירה של רצח באדישות לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לפי הנטען בכתב האישום, ביום 25.6.2021, דקר המשיב למוות את הנער נריה עמר ז"ל, במהלך תגרה שהתפתחה בין השניים, באמצעות סכין שהיתה בידו. ביום 1.8.2021, לאחר הגשת כתב האישום, הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר סטטוטורית. ביום 16.11.2021, החליט בית המשפט המחוזי, בהסכמת העוררת, כי המשיב יועבר למעון.
3. ביום 4.4.2022 ביקש בא-כוח המשיב, כי למשיב תינתן חופשה בחג הפסח. ביום 5.4.2022, נמסר על-ידי שירות המבחן, כי באיזון בין תפקודו של המשיב במסגרת הליך הטיפול והשיקום, לבין חומרת העבירה שבה נאשם - אין מקום לשחרר את המשיב לחופשה ארוכה, לכל ימי חג הפסח. ביום 11.4.2022 הודיע בא-כוח המשיב, כי לנוכח האמור בתסקיר, הוא נכון לצמצם את בקשתו, ליציאת המשיב לארוחת ליל הסדר בלבד. ואולם, ביום 12.4.2022, המליצו שירות המבחן וצוות המעון, שלא לאפשר את יציאת המשיב, אף לא לארוחת ליל החג, בין היתר, מפני שאין איש מבין אנשי צוות המעון, אשר יכול ללוות את המשיב ביציאתו. ביום 13.4.2022 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי בבקשת המשיב, שבמסגרתו נקבע כך: "לאחר שקילת המכלול כולו, סבור אני כי לנוכח מרכזיותו של ליל הסדר במסורת היהודית ובחיי המשפחה, ניתן להיעתר לבקשה. זאת בכפוף לכך שהמשיב ילווה על ידי אחד מבני משפחתו".

מכאן הערר שלפני.

4. העוררת טוענת כי מפאת מסוכנותו של המשיב, ובהתחשב עם האמור בתסקירי שירות המבחן בעניינו - אין מקום להתיר את יציאתו בליל הסדר. בהקשר זה, העלתה העוררת מספר טענות: נטען, כי מתסקירי שירות המבחן עולה, שהורי המשיב אינם מתאימים לשמש כמפקחים על המשיב בליל החג; כן נטען, כי "לפי שורת הדין היה על המשיב לשהות במעצר של ממש [...] עם המשיב נעשה חסד מסוים עם העברתו למעון נעול [...] והעוררת סבורה שאין מקום להתיר כרסום נוסף בתנאי המגבילים"; עוד נטען, כי "בעניינו של המשיב ישנו גם חשש ממשי להימלטות מן הדין", בהינתן העובדה שהמשיב "נמלט מכוחות המשטרה במשך שלושה ימים לאחר האירוע"; בנוסף נטען כי "ההחלטה פוגמת במאמץ להפחית את מסוכנותו של המשיב ובהליך הטיפולי שלו". במהלך הדיון היום, טען בא-כוח המשיב כי אין ממש בטענות העוררת, וכי יש לאפשר למשיב לצאת לארוחת החג, בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי. במהלך הדיון, הגיש בא-כוח העוררת "הבהרה דחופה" של שירות המבחן מיום 13.4.2022, שבה הודגשה התנגדותם הנחרצת ליציאת המשיב בליל החג, והובעה דאגה מן המסר שיועבר למשיב.
5. לאחר שעיינתי בהחלטת בית המשפט המחוזי ובנימוקיה, ונתתי דעתי על טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר - להתקבל. עמדתו של שירות המבחן - ברורה וחד-משמעית; מסוכנותו של המשיב גבוהה; קיים חשש להימלטות מן הדין; פיקוח על-ידי אחד מבני משפחת המשיב, לפי עמדת שירות המבחן, אינו מתאים; שירות המבחן אף סבור כי התרת היציאה לחג, תזיק להליך הטיפולי של המשיב. מן הראוי לציין עוד, כי המשיב (שמאז אותו אירוע נורא, היה לבגיר) אינו נמצא בבית המעצר, אלא במעון, כמתואר. חירותו אכן מוגבלת, אך ההגבלה אינה כזו של בית מעצר. אמנם כן, כדברי בית המשפט המחוזי, ליל הסדר הוא חג חשוב ומרכזי במסורת היהודית, חג החירות. ברם, בעניינו, השיקולים שנמנו לעיל, ובפרט המסוכנות הנשקפת מהמשיב והחשש מפני הימלטות - מטילים את הכף. בנסיבות העניין, אין מקום לאפשר למשיב לצאת מן המעון לארוחת ליל הסדר עם משפחתו.

הערר מתקבל אפוא בזאת, כאמור לעיל.

ניתנה היום, י"ג בניסן התשפ"ב (14.4.2022).

ש ו פ ט
